

De kerk in de wereld

Evangelisatie - een taak voor iedere gelovige

DATUM

30 januari 2024

SPREKER

Evangelist M. Rozema

BRONVERMELDING

Als je niet meer kunt
zwijgen! - Jan-Dirk
Lieftink

STILLE TIJD

Mattheüs 5:13-16
Markus 16:15-20

LEESTIP

Open vensters,
Theo Visser

Welke plaats en opdracht heeft de kerk in de wereld? Ieder lid van de kerk moet het evangelie uitdragen, zo leert de Bijbel ons. Maar gebeurt dat ook? En wat is de relatie tussen de Nederlandse kerk tot de wereldkerk? Over deze vragen hoopt evangelist Rozema samen met ons na te denken.

De taak van een gelovige

Hoofdstuk uit boek van Jan-Dirk Lieftink

De opdracht te evangeliseren geldt voor iedere christen. Hoe komt het dat zo weinig christenen hierin hun taak verstaan? Als er een evangelisatie-actie georganiseerd wordt, zijn er vaak maar weinig mensen bereid om mee te helpen. Vele excuses en argumenten worden aangevoerd om niet mee te hoeven helpen. 'Het is niets voor mij', of: 'Ik ben niet zo'n prater'; 'Ik heb te weinig Bijbelkennis'; 'Ik zie me nog niet staan op straat met een foldertje in mijn hand', et cetera. Dat mensen het moeilijk vinden om te evangeliseren en er tegenop zien is begrijpelijk en menselijk, maar dit mag nooit een reden zijn om er dan maar helemaal van af te zien.

Waarom zijn we op aarde?

Een reden waarom er zo weinig belangstelling is voor evangelisatie, zou kunnen zijn dat veel christenen in twee werelden leven; de wereld op zondag en de wereld van de rest van de week. Ja, de zondag is voor God; dan gaan we twee keer naar de kerk. Maar de maandag en de rest van de week? Ja hoor eens, ik moet toch ook om mijzelf denken? Ik moet studeren, werken, mijn boterham verdienen, mijn gezin onderhouden.

Dit lijkt een logische redenering, maar is het Bijbels? Misschien is het goed om eens even te kijken waarom we eigenlijk op aarde zijn. Waarom zijn de volgelingen van Jezus, Zijn discipelen, niet direct met Jezus mee naar de hemel gegaan? Waarom zijn wij, toen we tot geloof zijn gekomen, niet direct door God in Zijn hemel opgenomen? Dat zou toch veel mooier zijn? Dan zouden we nooit meer zondigen en veel meer tot eer van Hem kunnen leven. Dat zou toch mooi zijn? Het antwoord is dat God ons hier op aarde wil gebruiken. Om de aarde te bevolken en te bebouwen? Dat niet meer in de eerste plaats. De kerk, de gemeente vertegenwoordigt de Heere Jezus hier op aarde. Zij is draagster van Zijn beeld en Zijn vertegenwoordigster. Zij is aangesteld om Zijn licht te verspreiden en Zijn Woord door te geven. De gemeente wordt opgeroepen om getuige te zijn. Zij wordt opgeroepen om de boodschap van Jezus door te geven en mensen bij Christus te brengen.

De gemeente staat in de kracht van Jezus boven alle dingen. Dit zijn profetische teksten, maar ze gelden ook hier en nu al voor de gemeente van de Heere Jezus. De gemeente is het Lichaam van Christus. Christus is het Hoofd, en alle machten en krachten zijn Hem onderworpen. De gemeente zit, als het lichaam, tussen het hoofd en de voeten in. Met Hem staat de gemeente boven alle dingen, regeert zij, en moeten machten en krachten, overheden en demonen uiteindelijk buigen voor Christus. De gemeente heeft dan ook de taak en opdracht om over alle mensen de veelvuldige wijsheid van God uit te roepen. Niet als een kleine minderheid die weinig uit kan richten, maar als de vertegenwoordigers van Christus hier op aarde. Eenmaal zal alle knie zich voor Hem buigen en de gemeente aanvaarden als Zijn instelling. In die zekerheid en dat heerlijke vooruitzicht kunnen en moeten christenen hier op aarde, met de hun geschonken talenten en gaven, het Evangelie doorgeven.

Als wij christen zijn geworden, dan betekent dit dat we met lichaam en ziel het eigendom van Jezus zijn geworden. Dan staat ons leven in Zijn dienst. We zijn geen personeel van Jezus, geen werknemer, maar slaaf!

We zijn overgegaan van de slavendienst van de satan en de zonde naar de slavendienst van Christus. We zijn van eigenaar verwisseld. Maar wat een geweldige Heere mogen we dan dienen! We leven niet meer voor onszelf. We hebben nog maar één verlangen, en dat is om onze Meester te behagen. We zien uit naar Zijn wederkomst, omdat we dan voor altijd bij Hem mogen zijn, maar ook, zoals de tekst hierboven aangeeft, omdat Hij ons verlost van de toorn. Als we goed beseffen dat we uitzien naar het moment dat Jezus ons verlost van de toorn van

God, dan leven we ons leven hier op aarde anders dan veel christenen nu doen. Dan hebben we ook een boodschap voor de wereld. Wat een geweldige drijfveer om te evangeliseren! Om mensen op te roepen ook deze weg te gaan. De praktijk is vaak anders. We horen de boodschap van het Evangelie, we worstelen ermee om het ons toe te eigenen, maar als we het ons dan door genade mogen toeëigenen, dan... staat de wagen stil. Dan zijn we er. Ja toch? Dat is toch wat we willen? Als ik maar niet verloren ga. Nee, dat is egoïsme! Dan zijn we er niet. Nee. Dan begint het pas. Weet je het nog? Onze naaste liefhebben als onszelf!

[...] Alles in jouw leven mag staan in het teken van het dienen van de Heere. Maar ik moet toch ook om mezelf denken? Ja, maar zal de Heere dit niet weten? Als je Zijn slaaf of slavin bent geworden, is het Zijn verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat het goed met jou gaat. Dat is het mooie van slaaf zijn. Je kunt je volledig richten op je werk voor je Meester, je volledig toewijden en Hij zorgt voor je. Hij is eindverantwoordelijk; jij bent Zijn bezit. Jouw nieuwe identiteit is verborgen in Christus; Hij in jou en jij in Hem. Dit vraagt van ons dan ook zelfverloochening. Jij bestaat immers niet meer?

Hoe komt het dan dat er in kerken soms weinig oog is voor het dienen van God op de juiste manier? We hebben een geweldig goede Bijbelse leer. Daar ligt het dus niet aan. We hebben onze Drie Formulieren van Enigheid, waar prachtige dingen in staan. We hebben goed georganiseerde reformatische bolwerken. We hebben het materieel gezien ook goed. En toch is er helaas weinig oog voor onze naaste; voor zending en evangelisatie. Weinig gedrevenheid om anderen te redden en om het Evangelie uit te dragen. Hoe komt dat toch?

Wil je de (6!) redenen weten waarom er zo weinig oog is voor onze naaste? Lees verder in het boek van Jan-Dirk Liefink, 'Als je niet meer kunt zwijgen!'

"Red degenen die ter dood gegrepen zijn; want zij wankelen ter doding, zo gij u onthoudt. Wanneer gij zegt: Ziet wij weten dat niet; zal Hij, Die de harten weegt, dat niet merken? En Die uwe ziel gadeslaat, zal Hij het niet weten? Want Hij zal den mens vergelden naar zijn werk"